

[Boeck-Hansen.]

største Aarsager til, at man ikke har kunnet følge Regeringen i dens Ønsker om at gøre mere for Arbejdsløsheden, end der er gjort.

Nu sendes Rigsdagen jo hjem, og man maa haabe, at Regeringen ikke pludselig faar en saadan Brug for den, at Rigsdagen hurtigst muligt maa indkaldes. En god Regering er efter min Mening ikke karakteriseret ved, at den haaber det bedste, men ved, at den er forberedt paa det værste, og det er det store Spørgsmaal: Er vor Regering det?

Oluf Pedersen: Jeg skal blot gentage en Henstilling, som jeg tidligere har rettet til den højtærede Statsminister, nemlig om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af, hvorledes Regeringens økonomiske Program kan opfyldes. Dette Program lød jo paa, at Skatterne skulde flyttes fra Arbejde og Forbrug over paa de samfundsskabte Værdier og over paa Indtægter og Formuer, der er Frugten af andres Arbejde. Nu ved jeg ikke, hvorfor dette Program er helt tilsidesat og man nærmest har vedtaget det modsatte trods vor Protest. Man vil antagelig fra Regeringens Side give Landstinget Skylden, og dette danner Baggrund for, at jeg nu, da vi kan vente, at det reaktionære Flertal i Landstinget synger paa det sidste Vers, henstiller, at man forbereder Fremsættelse af Lovforslag, der opfylder de Ønsker, som Regeringen i sit Program har fremsat, Ønsker, hvorom vi fra vor Side er enige med den højtærede Regering.

Da man behandlede det Forslag til Lov om Grundskyld og Gældssanering, som vi har forelagt, rejste den højtærede Finansminister ikke principielle Indvendinger mod Forslaget, men Indvendinger mod det tekniske og særlig over for Vurderingen. Nu kan man ikke forlange, at den højtærede Finansminister skal være sagkyndig i Vurderingsspørgsmaal, og jeg skal derfor ikke gaa i Rette med den højtærede Finansminister, men blot henstille, at man fra den Side vil gaa ind i en saglig Forhandling, saa at man kan faa udredet Problemerne og blive klar over, hvordan Forholdet i Virkeligheden ligger.

Naar jeg ønsker en Kommission nedsat, er det for at den kan overveje Mulighederne for Opfyldelse af Regeringens Program. Der er for det første Kravet om en Videreførelse af Grundskylden, herunder en Videreførelse af Grundskylden med Hensyntagen til Gælden, naar Grundskylden forøges. Dette Spørgsmaal har tidligere

været behandlet i Udvalg nedsat af Henry George-Foreningen, men jeg mener, det var naturligt, at dette vigtige Spørgsmaal, som burde have aktuel Interesse, kom til Drøftelse i en offentlig Kommission, saa at Spørgsmaalet kunde blive belyst.

Dernæst kunde jeg ønske, at Kommissionen skulde beskæftige sig med Spørgsmaalet om en Afvikling af den offentlige Gæld. Det er jo saadan, at tidligere har man fra socialdemokratisk Side stillet Forslag om Afvikling af Gælden, men i de senere Aar er man desværre gaaet den modsatte Vej, og naar vi fra vor Side stiller Krav om en Afvikling af Gælden, ja, saa kommer man fra alle Sider og taler om den mægtige Nedskrivning af Formuerne, som Retsforbundet gaar ind for, uden at man gør sig klart, at det er de Dumheder, som er begaaet i Fortiden, der nødvendiggør en saa kraftig Formuenedskrivning, at det ikke er Fejl, vi har begaaet, men de Fejl, som er begaaet af de andre, som netop gør en saa stærk Formuenedskrivning nødvendig. Jeg mener, det var naturligt, at dette Spørgsmaal kom til Overvejelse i en Kommission, og at man paa samme Maade gik til gennem en Kommission at overveje, hvorledes man kunde faa flyttet Byrderne fra Arbejde og Forbrug, saa at Omsætningen kunde blive større, saa man kunde faa forøget Beskæftigelse og blive Arbejdsløsheden kvit. Selv om man kan strides om, hvorvidt man kan afskaffe hele Arbejdsløsheden, er der dog antagelig ingen, som vil benægte, at hvis man afskaffer Byrderne paa Arbejde og Forbrug, saa stiger Forbruget, og saa vil der ogsaa blive stigende Beskæftigelse.

Dernæst kunde jeg tænke mig, at Kommissionen skulde beskæftige sig med Spørgsmaalet, om ikke det kunde være rimeligt at paaligne Afgifterne ved Indtægternes Udspring. Det er jo saadan, at vi har faaet mægtige Skatter paa Indkomst og Formue, men der er vel næppe nogen, der gør sig klart, at disse Skatter paa Indkomst og Formue antagelig kun rammer cirka Halvdelen af Indkomsten og Formuen her i Landet, medens den øvrige Halvdel gaar fri. Jeg nævnte forleden Dag og finder Anledning til her at gentage, at norske Undersøgelser har vist, at 44 pCt. af det Beløb, der stod i Banker og Sparekasser, overhovedet ikke blev beskattet, og at det dannede Baggrunden for, at man gik ind for at tage en Skat direkte paa Indskud i Banker og Sparekasser. Det er min Opfattelse, og det vil ogsaa fremgaa af en Undersøgelse af, hvor stor Formue der er her i Landet, og hvor stor en Del af Formuen, der beskattes, at cirka Halvdelen